

כס"ד. ש"פ בראשית, מפר"ח מרחשון ה'תשמ"ב.

הנחת ה"ח בלתי מוגנה

בראשית ברא אלקאים גו'ו ומביא בזה כ"ח אדמו"ר (מהרש"ב) נ"ע [בר"ה זה דשנת תרע"א] דאיבא בת"ז, דבראשית הוא ברי"ה אש. ולהב"ה זה מקדי' בהמאמר שם, מ"ש ואני אחי' לה נאום ה' לירושלים חומה אש סביב, ולכבוד אחי' בתוכה, ולעמ"ד יהי' לירושלים חומה אש כו', והיינו, לקודם לזה נאמר פרו'ת חשב ירושלים, דלעמ"ד לכוא חשב ירושלים פרו'ת חומה, אבל בכ"ז יהי' לה חומה היא עכשיו שהיא מוקפת חומה, ודעי' המוקפת חומה היא נעלה יותר מעיר והמונב מבי"ו, דעי' המוקפת חומה היא נעלה יותר מעיר ומכל א"י שהוא לפני' מן החומה. אבל לפע"ה מזה, הוא מה שלע"ל נאמר פרו'ת חשב ירושלים. דזה שפרו'ת חשב ירושלים, דאז"ל נעלה יותר גם מעיר המוקפת חומה. ולמעלה יותר, הוא מה שלע"ל נאמר ואני אחי' לה חומה אש סביב, דחומת אש הו"ע נעלה יותר גם מזה שפרו'ת חשב ירושלים. וצ"ל להב"ה מהו ענין חומה אש. והנה ידוע דכל הגילויים דלעמ"ד חלויים במעשיו ועבודתו כל משר זמן הגלות, ועפ"י צ"ל לומר גם בענינים הנ"ל ופרו'ת חשב כו', וחומה אש ש'שנים בעבודה האדם עכשיו, העבודה ופרו'ת חשב כו', והעבודה דחומה אש כו'.

ולתבין כ"ז, מקדים בהמאמר שם לביאור ענין החומה ומבאר בזה, דכמו שפעולה חומה באשור חת"ב בב ענינים. (וא) להג' ולשמו' מן האויב והשו' אש ללחום על העיר, שלא יוכל לגשת אל העיר, שהחומה מגבילה את העיר, שיש חילוק בין לפני' מן החומה לחוצה לה. כמ"כ הוא גם פעולה חומה הרחוקה שהיא בב' ענינים. שהחומה מגינה מהקליפות וס"ס הלוחמים נגד הקדושה ורצוים לקבל יותר מכפי חוק הקצוב להם, (וב) שהחומה

- מגבילה -
- 1) ריש פרשתנו. 2) סה"מ תרע"ח ע' מו ואילך. וראה ג"כ ד"ה זה בסה"מ תרצ"ט ע' 72 ואילך. 3) תי"ב (כו, א). תכ"ג (ט, א). 4) זכרי' ב' ט. 5) שם ח. 6) כלים פ"א מ"ח. 7) תניא רפל"ז.

ע"כ
מ"מ
מ"מ
מ"מ

- לרבי' ענין שמח"ח -

דשמח"ח היא על לוחות השניות כנ"ל. וזהו גם מה שהשמה דשמח"ח היא באותיות התורה [וכנ"ל (בתחלת המאמר), דאופן השמה הוא מה שמקופים עם הס"ח את שולחן הקריאה אשר שם קוראים (בכל השנה) באותיות התורה], כי הגילוי ש"י אותיות התורה [אותיות מלשון אהו בוקרס] הוא למעלה מהנהגה וחשבה, וכמבואר במ"א בענין אנכי ר"ה אנה נפשי כתבית יהבית⁵, דמה שהקב"ה הכתיב ונתן את עצמותו ית' (אנה נפשי) בתורה⁶, הוא בעיקר באותיות התורה, ולהיות שבנצחון של חג הוא הקליטה של הענינים שנמשכים ע"י התשובה, רחוק שנעשה קרוב, שע"ז נמשך מנחמת מקום רחוק העולם שאינו במציאות עד להעלם העצמי דעצמותו ית', וההמשכה היא באופן שישראל נעשים חו עם עצמותו ית', ישראל ומלכא בלחודתה, לכן השמה אז היא דוקא באותיות התורה, כי המשכה העצמה היא בעיקר באותיות התורה (כנ"ל), ועל ידם נעשים ישראל חו עם העצמות. וכמבואר בהמאמר⁷, שכל אחד ואחד מישראל יש לו אור בתורה, דאות זו נותנת לו חיות, וגם היא מגינה עליו מכל הענינים הנבלתי רצוניים, והיא גם צנור וכלי לברכת הוי' בכל המצטרך לו, שמתחיל מענין הקליטה (שבמעט"צ) דכל ההמשכות שנמשכו לו בחודש תשרי, אותיות רשית⁸, על כל השנה כולה. ומתחלה דשמח"ח, נעביד כולן חו יו"ט ונחתי, נמשך נתינת חו על ההליכה דריעק הילך לדרכים⁹, גם בההליכה דימי התורה שהיא הליכה קשה כנ"ל, שמקיימים בפועל כל ההחלטות שמתלשלים בשמח"ח, דמכיון שהחלטות הן בשמח"ח שמה היא למעלה מכל מדוה"ג ופדוה"ג כל הגורמים שאין מתחבבים עם שום מניעות ועיכובים ומקיימים כל החלטות מתקופה. ומכיון שהמשכה היא באותיות התורה שהם האצות וכלי לברכת הוי', בכל המשטר (כנ"ל), הנה ע"ז נמשך חוספת ברכה והצלחה הכי גדולה בכל הענינים במשך כל השנה, ובפרט בענין העיקרי, שהי' שנה גאולה, גאולה האמיתית והשלילה ע"י משיח צדקנו, במהרה בימינו ממש.

- 50) ישע"י כא, יב. תו"ח מקץ מב, ב. וכו"מ. 51) שבת קה, א (ע"פ גירסת הע"י). 52) לקו"ח שלה מה, סע"ד. אות"ח יתרו ע' תקפ"א ואילך. 53) ע' 46. 54) בעה"ש עה"פ עקב יא, יב. אות"ח שמע"צ ע' א' תשנו. וכו"מ. 55) ל' הכתוב - ויצא לב, ב. וראה לקו"ח חט"ו ע' 259. וש"נ. 56) ראה ד"ה שמה תשמח תרנ"ז ס"ע 49 ואילך.

הנחת ה"ח בלתי מוגנה

הרצון, והיצוניות האור הוא בהי' היצוניות הרצון [כי אופן הרצון הוא כחמאם למדרגת האור]. והחיות העולמות הוא מבחי' היצוניות האור, היצוניות הרצון. והיינו, שהרצון אינו בהם גופא, וענינם הוא רק להיות פופציל שהרצון אור הקדושה בהתגברותו. משא"כ נש"י, שישם פופציות האור, פופציות הרצון, היינו, שהרצון הוא בהם גופא. שלא וזהו ענין החומה ברותניות, שמגבילה את אור הקדושה, בנוגע יתפשט של במקום הראוי, שבזהו ענינם, ההגבלה בנוגע לפופציות האור והגבלה בנוגע להיצוניות האור, ההגבלה בנוגע לפופציות האור הוא שפופציות האור לא יולמל כלל במקום שאינו ראוי, וההגבלה בנוגע להיצוניות האור הוא, שאע"פ שהיצוניות האור נמשך גם במקום שאינו ראוי, מ"מ גם המשכה זו חיה' בהגבלה.

ע"פ
[מ]ן
ע"פ
[מ]ן
ע"פ
[מ]ן

וממשיר בהמאמר שספי, וכ"ז הוא עתה שישנם ענינים בלתי רצויים, וישנו העלם והסתר, שלכן צריכין לחומה בשני אופנים הנ"ל, להגן מהקדושות וספיא שלא יהיה להם חוספה נ"ל ק"ה, וגם הגביל את אור הקדושה שלא יתפשט של במקום הראוי, משא"כ לעיל בחי' פדוה חשב ירושלים, שלא יצטרכו עוד לחומה כו', כפי"ל בחי' את רוח הטמאה אצביר מן הארץ, שלא יהיה עוד הקדוה וספיא, שלכן אין צריכין עוד לחומה להגן מהם. וגם אז יתגלה בחי' עצמות האור בגילוי ממש, כמ"ש ולא זכנף עוד מורי' כו', הרי אין שירי שישלח ח"ו למקום שאינו ראוי. וזהו שלע"ל עתידה ירושלים שתתפשט בכל א"י ועתידה א"י שתתפשט בכל הארצות, כי לעיל נמשך אור הקדושה לכל אחד ואחד עד סוף כל הדרגות, שלא במדידה והגבלה כלל.

אמנם אע"פ בחי' ואני אהי' לה חומה אש פופציה ולכבוד אהי' בחוכה, שגם לע"ל חיה' חומה של אש. ומכאן ע"ז בהמאמר שם, ודחומה זו היא לא לצורך שמירה והגנה, וגם לא לצורך הגבלה, כ"א זהו בחי' הגילוי שיהי' -

- (10) ע' נ. (11) זכרי' יג, ב. (12) ישעי' ל, ב.
- (13) ראה פסיקתא רבתי פ' שבת ור"ח ג. ילקוט שמעוני ישעי' רמז תקנ.

תנתח הח' בלתי מוגה

מגבילה את אור הקדושה שלא יושך אלא במקום הראוי. וביאור הענין מה שהקלפות וספיא רוצים לקבל מהקדושה יותר מכפי חוק הקצוב להם [ענין זה] שבתוה, מה שצריכה להגן הוא רק מצד שרועה לקבל יותר חיות, אלא מצד ישעי' דוקא נשלמת הכוונה בענין התהוות הקליפה וספיא, והנה כללות ענין התהוות הקליפות הייתה כדי שעבודת האדם חיה' מצד הבחירה שלו, וכמ"ש ראה נתתי לפניך את החיים ואת הטוב ואת גו' ובחרת בחיים, וכדי שעבודת האדם חיה' ע"י הבחירה שלו, לכן הייתה התהוות הקליפה וספיא (וכיון הבחירה, הרי מוכן שצריכים לקבל חיות הקדושה) המסתתרת על אור הוי', וכתאשר האדם עובד את הוי' גם נשילשו העלם והסתר הנה או עבודתו היא מצד הבחירה שלו. וזהו י"ב מה שהקליפה משתדלת לקבל חוספה ניניקה מהקדושה, כי דוקא עיי"ז נהי' הבחירה של אדם בשלמותו. ויובן זה ע"פ המבואר בהמשך החסות דענין ריידה הנשמה למטה, וגם זה שלמטה ישנם כמה העלמות והסתרים, הוא ער"מ למלך ששולח את בנו למקדוקים, ישעי' (שם הייתה במלחמה, מ"מ הוא מתנהג כבן קלל, הנה דוקא עיי"ז) מהגילוי כוחותיו וכשורוהויו השלימות, מ"מ דוקא ע"י שגשג לפני זה הרי כוחותיו בתכלית שוליות, ע"י העלם והסתר באים הכחות שלו ליד גילוי בפועל. וזהו ג"כ מה שהקליפה משתדלת לקבל חיות יותר ממה הקצובה לה, ישעי' נעשה העלם והסתר גדול, וכתאשר גם אז האדם עובד עבודתו, הנה אז דוקא עבודתו היא מצד הבחירה שלו בתכלית השלימות בגילוי ובפועל. (ולדעת) צריך לענין החומה ברותניות בהגילוי מהקליפות וספיא שלא יקבלו יותר מכפי חוק הקצוב להם.

וענין הב' בפעולת החומה להגביל את העיר מכוון בהמאמר שם, שברותניות הענינים הוא, להגביל בחי' פופציות האור שלא יושך אלא במקום הראוי. וביאור הענין, דהנה ידוע, דבאור, שלמעלה ישנם ב' מדרגות, פופציות האור ופופציות האור. פופציות האור בחי' פופציות

- (8) נצבים ל, טו ואילך. (9) מ"ע שפ ואילך.

תנתח הח' בלתי מוגה

אלה תולדות פריצ, שפורץ כל המדידות והגבלות, פרזות.
 חשב ירושלים, שהוא למעלה מזה שעולם על מילואו נבראש.
 ואח"כ ואני אהי' לה נאום ה' תומת אש לכבוד אהי'
 בתוכה, שלעיל יהי' הוי' אהד ושמו אהד, כמו שאני
 כך אני נקרא, 40, שאז יהי' התגלות העצמות, יחידה ליחוד,
 כי ע"י היחידה דמשיח מתגלית היחידה שלמלה, עד
 לעצמותו יהי', ובעניינו ובדקנינו בבנינו ובבנותינו,
 נלך בגאולה האמתית והשלמה ע"י משיח אדקנו.

* _____

37) רוח ד, יח. ראה שמו"ר שם, 38) ראה מה"מ
 חרנ"ש ע' קמז ואילך. ובמ"מ. 39) זכרי' יד, ט.
 40) פסחים נ, א. ראה בא, י, ט.

תנתת ה' בלתי מוגה

גופא, וע"י מה שנאמר בניגע לתקב"ה מי זה בא מאדם
 חמוץ בגדים מנצרה גו' וכל מלבושי אגאלתי, ולכן, כמו
 שבנוגע וקב"ה הרי ע"י הירידה נעשה מלבוש אגאלתי,
 ע"י זה הוא גם בנוגע לבניו של קב"ה (נשמות ישראל) שע"י
 ירידת הנשמה למטה, נעשה ענין השחרות גם בנשמה עצמה.
וגם ענין נהורא אוקמא בהנשמה, היא מה שהנשמה נשלחה
למטה לפעול בהשחרות דנה"ב וחלקו בעולם שיהי' יחרון
בעבודת הברורים, כיחרון האור מתוך החושך (ע"י החורה),
המצוות), וכיחרון האחמה מתוך הסלקותא (ע"י החורה),
וע"י זה, ואהבה את הוי' אלקיך בכל לבבך ובכל נפש
ובכל מאדך, ומכל הנ"ל יונך ג"כ בענין ירידת התורה
ובש שחרות, פי מכיון שחחורה ירדה בשביל בירור הנה"ב
נעשה ענין השחרות גם בהתורה גופא ע"י הנ"ל בנשמה.
וזה ענין תומת אש בעבודה, שזוהי עבודת הנשמה שהיא
בבתי נהורא חירורא, שפועלת בהגוף והנה"ב, נהורא
אוקמא.

וזהו בראשית ברית אש הוא החתברות דב' בחי' אש נהורא
 אוקמא ונהורא חירורא, שלא יהי' חילוק בין הנה"א
 לנה"ב, וזהו ג"כ מ"ש ואני אהי' לה נאום
 ה' חומת אש ולכבוד אהי' בתוכה תומת אש הוא
 האור פנימי על דאח"ג, שהוא ע"ד הנ"ל בהחבור דנהורא
 חירורא ונהורא אוקמא, ובעבודתה, מכוון בהמאמר שם
 בקיצור (ובארובה בקונוטרס עץ החיים), שהוא החתברות
 דבתי יחו"ע ויחו"ת.

וע"י מעשינו ועבודתנו בכירור עניני העולם, נעשה באתי
 לגניצ לגנוני למקום שהי' עיקרי בתחילתי, שיהי'
 עולם על מילואות, תולדות מלא כמו שהי' בתחלת
 הבריאה שזה תכלית השלימות שבענין החומה. ואח"כ נעשה
 - אלה -

29) ישעי' סג, א ואילך. 30) ע"פ קהלת ב, יג.
 31) ואחרון ו, ה. 32) ע' 28 ואילך. 33) שה"ש ה,
 א. 34) שהש"ר עה"פ. 35) ראה ב"ר פ"יד, ז. פ"י"ג,
 ג. 36) שמו"ר פ"ל, ג.

תנתת ה' בלתי מוגה